

A contrallum: Resistències

Amplia la imatge. La reconeixes? És la protagonista del cartell de Quaresma.

https://cdn.unitycms.io/image/ocroped/2001,2000,1000,1000,0,0/VRUHhyiYBUo/2roR-bCk47i9_LmkxUp2zU.jpg

Suposo que ja ho heu començat a treballar a classe de Religió. Però avui volem que compartiu amb nosaltres aquesta idea: Si deixem el fruit a l'arbre, veiem que només s'obre i mostra el seu interior quan està madur. Ha de vèncer la resistència de la closca o pell per oferir nova vida, ja que les llavors produiran nous fruits en caure. Si ho traslades a la teva vida, te n'adonaràs de que tu també tens les teves pròpies resistències a mostrar tal com ets i que les has de vèncer per avançar. Quins són?

Dilluns 22

Servir: El samarità de la PCR

Dimarts 23

Un home que anava fent el seu camí va caure en mans d'uns lladres que li van treure la roba, el van colpejar i van marxar, deixant-lo mig mort. Va passar per aquell lloc una persona, reconeguda, rigorosa amb les normes que, en veure'l, es va ajustar la mascareta, va prendre distància i va passar de llarg. Després va arribar una altra persona amb la qual va succeir el mateix. Segurament tenien pressa, coses a fer, gent a la qual atendre, molta feina. Va passar per fi un samarità, a qui els altres dos segurament haguessin criticat per no tenir fe. Però va ser el que es va compadir. El samarità és a qui no li va molestar la religió d'aquell home mig mort, tampoc si era migrant amb o sense papers, si era d'esquerres o de dretes. Se'ns diu que el samarità es va acostar, fins i tot sense saber si aquell individu nu tenia COVID. El va curar amb el que tenia. Va utilitzar el gel hidroalcohòlic, no era un imprudent, però en algun moment va haver de treure's la mascareta. Si hagués tingut una altra, segurament li hagués donat a aquell home per pal·liar la seva vulnerabilitat. A més, ho va deixar tot a punt perquè se l'atengués quan seguís el seu camí, i es va comprometre a pagar si fes més falta.

Després de la marxa del samarità, aquell home apallissat va caure malalt, es va fer una PCR i va donar positiu. El samarità va haver de complir les conseqüències d'aquell contacte estret. Aquest va ser el pagament a què s'havia compromès. No només els diners per la seva pròpia PCR, també el temps d'aïllament... Com ho va assumir? Va maleir allò que el va moure a acostar-se a aquell home? Allò del que es va fiar? Ell simplement va fer el que creia que havia de fer, i no va ser aliè a les conseqüències.

De la mateixa manera, molta gent es deixa portar per allò en el que creu, i així hi ha gent que porta mesos atenta a les necessitats dels seus veïns amb més risc de patir el contagi. Treballadors allargant torns que no es paguen amb diners. Sanitaris que han superat totes les dificultats per atendre els seus pacients, i segueixen fent-ho vacunant i repartint vacunes... Cap d'ells és aliè a les conseqüències. Tots estem millor perquè hi ha gent que corre el risc de ser generosa. Presten un servei que tantíssima gent reconeix, tot i que no s'aplaudeixi. Es mouen pel seu convenciment de fer el correcte, per fidelitat a allò en el que creuen. No serà això tenir fe?

Adpt. Luis Delgado, sj

Enfocar: Tancats

(ref. Lucas 11 ,29-32)

Coneixes la història de Jonàs? Sí, aquell que va estar tancat al ventre de la balena durant tres dies. És un dels llibres de l'Antic Testament. S'hi relata la seva "aventura" dins del cetaci i com se'n va lliurar.

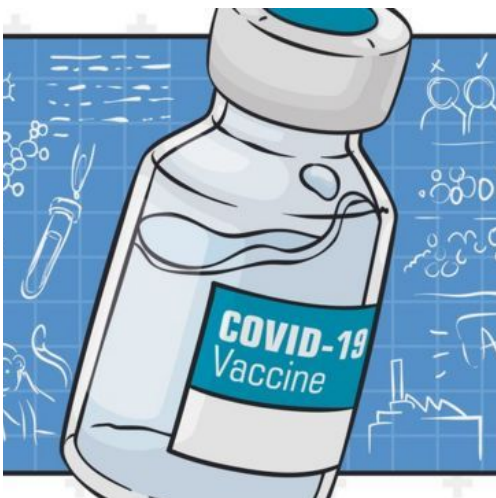
Sovint nosaltres també estem replegats i tancats en nosaltres mateixos, i creem moltes illes inaccessibles i inhòspites. Fins i tot en les nostres relacions som incapaços d'obertura: la parella, la família, el grup d'amics...

El camí de Quaresma ens parla d'una forma de viure que és molt diferent. Una manera de viure que suposa obertura, incertesa, risc... Hem de deixar anar d'estructures que ens impedeixen caure, però que no ens deixen tampoc córrer.

El senyal de Jonàs que és possible ressorgir mitjançant la fe, ha de orientar-nos durant aquest temps de reflexió. Només cal creure.

No tens por de quedar-te tancat en bombolles que t'impedeixin veure, olorar, sentir, conèixer, tastar el món, la seva gent, les seves possibilitats, la seva diversitat, els seus reptes, els valors profunds amagats en ell?

Dijous 25

Intuïcions: Després de la vacuna

Perquè hi haurà un després, un moment en què tot això quedarà enrere, no sabem si trigarem mesos com ara pot semblar, o anys. Però passarà. I llavors, què?

Ens cal ser conscients del que hem perdut, però més encara del que hem guanyat. De moment, la pandèmia està sent un parèntesi, una aturada fins que tot pugui tornar a com era abans. Però no acabem d'adonar-nos que no tornarà a ser com abans, no podrà ser-ho. Se'ns ha instal·lat l'escepticisme respecte dels nostres líders, la pregunta sobre la qualitat de vida dels nostra gent gran; hem descobert l'enorme impacte de la desinformació, que les crisis no ens uneixen tant com pensàvem i la immensa solitud en què viu una part important del nostre món; hem recordat com som de fràgils i, en bona mesura, que molt poques coses de les que fem són realment essencials i inajornables. Cada un podrà sumar a aquesta llista els seus aprenentatges, aquests són només alguns dels meus. Cadascú, cadascuna, haurem de preguntar si esperem que la vacuna sigui una màquina del temps que esborri tot el que hem viscut, o un pas endavant que ens permeti construir des del que s'ha viscut, el bo i el dolent. Haurem de decidir si ens vacunem per oblidar o per avançar. @pastoralsj

Divendres 26

PREGARock: Música en el desierto. Un corazón

<https://youtu.be/DP4SABuy40w>

(estribillo)

Tú estás haciendo todo nuevo,
vida das a lo que había muerto.
Saciarás el corazón sediento,
cantarás en medio del desierto.

El desert té molt simbolisme en la Quaresma. És espai de recerca i de silenci, de lluita i temptació. És lloc de solituds i incerteses. Però és també espai de crida, de resposta i de trobada. Al vídeo se'ns ofereix la resposta: Déu.

I Tu? A qui busques quan et sents buit/da?

